

Svar (21/5 01)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg har i min besvarelse af spørgsmål nr. S 2357 redegjort for de gældende ophavsretlige regler for lokalradioers brug af fonogrammer i deres udsendelser. I redegørelsen oplyste jeg, at der efter ophavsretslovens § 68 gælder en tvangslicens for udsendelse af fonogrammer i radio og fjernsyn, hvilket betyder, at der skal betales et vederlag til Gramex for brugen af fonogrammer.

Jeg oplyste samtidig, at det følger af vore internationale forpligtelser, at der ikke i lovgivningen kan indføres en minimumsgrænse for, hvornår der skal betales vederlag for offentlig fremførelse af fonogrammer.

Spørgeren har nu ønsket en konkret uddybning af, hvilke internationale forpligtelser, der bevirker, at det ikke er muligt at indføre en minimumsgrænse i lovgivningen for, hvornår en lille lokalradio skal betale vederlag for udsendelse af fonogrammer.

Jeg skal i den anledning oplyse følgende:

Bestemmelsen i ophavsretslovens § 68 er baseret på Romkonventionen fra 1961 om beskyttelse af udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer samt radio- og fjernsynsforetagender og EF-direktiv 92/100/EF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (udlejnings- og udlånsdirektivet).

Efter Romkonventionens artikel 12 skal udøvende kunstnere og/eller fremstillere af fonogrammer have et rimeligt vederlag for udsendelse i radio eller fjernsyn af deres fonogrammer. Vederlaget skal betales af den, som anvender fonogrammet i sin udsendelsesvirksomhed. Danmark har tiltrådt Romkonventionen den 23. september 1965.

En bestemmelse svarende til Romkonventionens artikel 12 findes i udlejnings- og udlånsdirektivets artikel 8, stk. 2.

Da der således såvel efter Romkonventionen som efter udlejnings- og udlånsdirektivet stilles krav om, at der skal betales vederlag til udøvende kunstnere og fremstillere af fonogrammer for enhver udsendelse i radio af deres fonogrammer, er det ikke muligt efter de nævnte internationale forpligtelser at indføre en minimumsgrænse for, hvornår der skal betales vederlag for udsendelse af fonogrammer i radio.

Ad spm. nr. S 2145

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Søndergaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 6374, lød således:

Til justitsministeren (19/3 01) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål nr. S 1521 oplyse, om den nye undersøgelse foretaget af statsadvokaten på Sjælland kan påpege eventuelle fejl og mangler i Roskilde Politis sikkerhedskrav til festivalen – også selv om disse fejl og mangler ikke giver anledning til en strafferetlig forfølgelse?«

Supplerende svar (18/5 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som oplyst i den i spørgsmålet omtalte besvarelse af spørgsmål nr. S 1521 fra samme spørger gennemføres Statsadvokaten for Sjællands undersøgelse efter retsplejelovens almindelige regler, og undersøgelsen skal danne grundlag for statsadvokatens vurdering af, om der er anledning til at tage skridt til strafferetlig forfølgning i anledning af sagen.

Statsadvokaten for Sjælland har oplyst, at han som led i sin undersøgelse vil udrede og beskrive det samlede faktuelle hændelsesforløb omkring ulykken, og at undersøgelsen vil omfatte omstændighederne omkring ansøgningen og tilfaldelsen til afholdelsen af festivalen, sikkerhedsforanstaltningerne og beredskabet omkring festivalen, selve den ulykkelige hændelse samt retningsaktionen.

Statsadvokaten for Sjælland har endvidere oplyst, at denne udredning af hændelsesforløbet vil danne grundlag for en vurdering af, om der er anledning til at indlede strafferetlig forfølgning mod de i ulykken implicerede personer, herunder også for eventuelle overtrædelser af særlovgivningen. Ved afgørelsen af, om der skal indledes strafferetlig forfølgning, vil blandt andet indgå en vurdering af oplysninger om eventuelle fejl eller mangler, som er fremkommet i forbindelse med undersøgelsen.

En vurdering af oplysninger om eventuelle fejl eller mangler vedrørende forhold, der ikke har betydning for den strafferetlige undersøgelse